

[Mølgaard]

det er da heller ikke enestående: med et tilsvarende krav ville der næppe kunne opføres nogen bygning i hele hovedstadsområdet. Og al tanke om opførelse af a-kraftværker ville totalt forstumme, hvis også disse skulle kunne afskrives på 10 år.

Med denne forvaltning af planlovgivningen modarbejder regeringens officielt positive indstilling til etablering af alternative energiforsyningsanlæg effektivt – og regeringen bør søge dette hindret.

Besvarelse (20/8 79):

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Planstyrelsen har over for mig oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

»Ifølge lov om by- og landzoner kan amtsrådene/hovedstadsrådet knytte betingelser til tilladelser til opførelse af ny bebyggelse eller ændret anvendelse af eksisterende bebyggelse.

En sådan betingelse kan f. eks. være en tidsbegrænsning. I den »Vejledning om myndighedsbehandling af ansøgninger om tilladelse til opførelse af mindre vindkraftanlæg«, som planstyrelsen udsendte i 1978, peges der også på, at myndighederne ud fra planlægningsmæssige overvejelser kan tidsbegrænse tilladelser til opførelse af vindmøller.

Planstyrelsen har i anledning af det stillede spørgsmål rettet henvendelse til hovedstadsrådet, der har oplyst, at det er hovedstadsrådets sædvanlige praksis at tidsbegrænse tilladelser til opførelse af vindmøller i landzone til 10 år, hvorefter der skal indhentes fornyet tilladelse.

Hovedstadsrådet har indtil nu behandlet ca. 35 ansøgninger om opførelse af mindre vindmøller og i samtlige tilfælde meddelt tilladelse foreløbigt for 10-årige perioder. Tilladelsernes midlertidige karakter har ikke indtil nu givet anledning til klager.

Hovedstadsrådet har oplyst, at det ved sin praksis ikke har haft til hensigt at stille hindringer i vejen for mindre vindkraftanlæg, men at tidsbegrænsningen skyldes hensynet til, at der på et senere tidspunkt måtte fremkomme særlige retningslinjer for mindre, private anlæg.

Hovedstadsrådet er endvidere indstillet på at overveje, om tilladelser bør meddeles for længere åremål end hidtil under hensyn til

en fornuftig investering i og forrentning af det enkelte anlæg.

Planstyrelsen er opmærksom på, at en tidsbegrænsning på 10 år, der jo ikke indebærer, at vindmøllen skal fjernes, men derimod at zonelovsmyndigheden skal have lejlighed til at overveje sagen på ny, kan virke hæmmende på interessen for opførelsen af vindmøller på grund af usikkerhed om rentabiliteten af sådanne projekter.

Planstyrelsen vil derfor overveje, om det vil være hensigtsmæssigt at forlænge tilladelse, således at der både lægges vægt på at sikre en realistisk afskrivningsperiode for opførte vindmøller samt tages hensyn til planlægningsmæssige overvejelser i forbindelse med den fremtidige energiforsyning.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (14/8 79) af:

Alfred Hansen (DR):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre bevillingssystemet, som generaldirektør Poul Hansen giver skylden for, at byggeriet af centralpostbygningen har kunnet strække sig over så mange år?«

(Spm. nr. 1325).

Begrundelse:

I TV-Aktuelt den 12. august udtalte generaldirektør Poul Hansen, at det var bevillingssystemet, der var skyld i, at byggeriet har kunnet strække sig over så mange år.

Besvarelse (21/8 79):

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Generaldirektør Poul Hansens udtalelse om bevillingssystemet i forbindelse med centralpostbygningens udvidelse må ligesom tidligere udtalelser af generaldirektøren om bevillingssystemet forstås som en påpegningsform i bredere forstand over for statsvirksomheder som P & T.

Dette berører tillige regeringens fastsættelse af budgetteringsrammer, og jeg vil derfor pege på den udvikling, der er sket på dette område, siden de af generaldirektøren påpegede problemer vedrørende omhandlede byggeri var mest aktuelle.